

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 11 ມະກະຣາ 2026 (1-11-2026)

ເມື່ອຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງເຈົ້າຂາດຕົກບົກຜ່ອງ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາສາມາດຍືນຍູ່ຢ່າງມີຊັບຊຸມໄດ້ເພາະພຣະຄຣິດ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ການແຂ່ງຂັນທີ່ຍາກທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າເຄີຍໄດ້ເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມແມ່ນຫຍັງ?

ຄລິຟ ຢຽງ, ຊາວສວນມັນຕົ້ນ ແລະຄົນລ້ຽງແກະຊາວອົສຕຣາລີ ບໍ່ເຄີຍແຂ່ງຂັນແຕ່ເມື່ອລາວໄດ້ລົງທະບຽນເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ Sydney to Melbourne Ultramarathon ໃນປີ 1983. ຕອນອາຍຸທຶກສິບເອັດປີ, ຄລິຟ ໄດ້ແລ່ນແຂ່ງຂັນລະຍະທາງ 544 ໄມລ໌ ແລະ ໄດ້ຮັບຊັບຊຸມ! ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮືອງລາວຂອງ ຄລິຟ ຢຽງ ພິເສດຍິ່ງຂຶ້ນກໍຄືລາວໄດ້ມາຮ່ວມການແຂ່ງຂັນໂດຍບໍ່ມີອຸປະກອນ ມີອາຊີບແລະ ແມ່ນແຕ່ເອົາຊຸມນັກແລ່ນອັນດັບສອງໄດ້ສິບຊົ່ວໂມງ! ຊາຍເຖົ້າຄື ຄລິຟ, ໂດຍບໍ່ມີປະສົບການຫຼືເກີບທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ສາມາດເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ແບບນີ້ໄດ້ແນວໃດ? ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນນອນຫຼັບຢູ່, ລາວຍັງສືບຕໍ່ເດີນຕໍ່ໄປ. ເນື່ອງຈາກຄຸນ ເຄີຍກັບການລ້ຽງແກະສອງພັນໂຕຢູ່ໃນຟາມຂອງຄອບຄົວລາວເປັນເວລາຫຼາຍມື້, ຄລິຟ ຍັງຄົງຍືນຍູ່ໄດ້ແລະປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມແພ້. ບາງຄັ້ງ, ຊີວິດສາມາດຮູ້ສຶກກັບການແຂ່ງຂັນແລ່ນມາຮາທອນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກ້າວຕໍ່ໄປຜ່ານອາຊີບ, ລ້ຽງດູລູກ, ລ້ຽງຫຼານ, ແລະມີຂົນຕົວສອງສາມຂ້າງຕລອດທາງ. ຖ້າພວກເຮົາມີຄວາມອົດທົນ, ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຄວາມເຕັມ ໃຈທີ່ຈະເສັງສະເໜີພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາສາມາດເອົາຊຸມທຸກໆສິ່ງທ້າທາຍ, ອຸປະສັກ, ແລະ ເສັ້ນທາງທີ່ອັນຕະລາຍໄດ້. ນີ້ແມ່ນກຳ ລັງໃຈຂອງໂຢຮັນໃນຈິດໝາຍສະບັບທຳອິດຂອງລາວ. ພວກເຮົາສາມາດມີຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຄວາມສັດຊື່, ແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ໄດ້ຮັບ ການຟື້ນຟູໃໝ່ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາແລ່ນແຂ່ງຂັນໄປພ້ອມກັບເພື່ອນຮ່ວມເດີນທາງຂອງພວກເຮົາ, ພຣະເຢຊູ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 1 ໂຢຮັນ 3:21-24

21. ພວກທີ່ຮັກເອີຍ, ຖ້າໃຈຂອງເຮົາບໍ່ກ່າວໂທດໃສ່ຕົວເຮົາ ເຮົາກໍມີຄວາມແນໃຈຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ. 22. ແລະພວກເຮົາຂໍສິ່ງໃດ ເຮົາກໍໄດ້ສິ່ງນັ້ນຈາກພຣະອົງ ເພາະວ່າພວກເຮົາຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະປະຕິບັດຕາມຊອບພຣະທັຍພຣະອົງ. 23. ນີ້ ແຫຼະ, ເປັນຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືວ່າໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຕາມທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພວກເຮົາ. 24. ຜູ້ໃດທີ່ຖືຮັກສາບັນດາຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ກໍຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫຼະ, ເຮົາທັງຫຼາຍຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ ຄື ດ້ວຍພຣະວິນຍານທີ່ພຣະອົງຊົງໂຜດປະທານແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ.

ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າຫາໄດ້ງ່າຍ. ບາງທີບໍ່ມີໃຜຮູ້ເຮືອງນີ້ດີກວ່າໂຢຮັນ. ລາວໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງການປ່ຽນຮູບລັກສນະ. ລາວໄດ້ອີງຢູ່ຂ້າງພຣະເຢຊູໃນອາຫານຄຳຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ໂຢຮັນເປັນສາວົກພຽງຄົນດຽວໃນສິບສອງຄົນທີ່ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູທີ່ໄມ້ກາງແຂນ (ມັດທາຍ 26:56). ລາວຍັງເປັນນຶ່ງໃນຜູ້ທຳອິດທີ່ແລ່ນໄປຫາອຸບໂມງທີ່ຫວ່າງເປົ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າເປໂຕໄດ້ຊຸມກິດການແຂ່ງຂັນບາດ ກ້າວຢ່າງ. ກ້າວໄປໜ້າຢ່າງໄວວາສູ່ 1 ໂຢຮັນ ແລະພວກເຮົາພົບວ່າໂຢຮັນສອນຄຣິສຕະຈັກໃນຕົ້ນໆວ່າທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າຫາພຣະ

ເຈົ້າໄດ້ຖ້າພວກເຮົາສັດຊື່ທີ່ຈະເຊື່ອຟັງສອງບັນຍັດນີ້: **1. ຄວາມເຊື່ອ.** "ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ: ໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ" (ຂໍ້ 23ກ). ພວກເຮົາຕ້ອງເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຢຊູ. ເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູບໍ່? ເຈົ້າຕັ້ງໃຈຕາຍຢູ່ໃນອຳນາດຂອງການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າຈົນທຸກຢ່າງຫາຍໄປໃນເບື້ອງຫຼັງບໍ່? ຄວາມເຊື່ອມີຄວາມສຳຄັນແນວໃດ? ຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຮີເຕືອນພວກເຮົາວ່າ "ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວຈະເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້" (ເຮັບເຮີ 11:6). ເມື່ອພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ ແລະໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງໃນທຸກສະຖານະການ ແລະລະດູການ, ພວກເຮົາສາມາດໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າຫາພຣະອົງໄດ້. **2. ຄວາມຮັກ.** "... ແລະ ຮັກກັນແລະກັນຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງພວກເຮົາ" (1 ໂຢຮັນ 3:23ຂ). ຄວາມຮັກເຕັມໄປໃນການຂຽນຂອງໂຢຮັນ. ໃນຂ່າວປະເສີດຂອງໂຢຮັນ, ລາວອ້າງເຖິງຕົວເອງວ່າ "ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກ" (ໂຢຮັນ 13:23). ມັນຟັງຄືວ່າແປກສຳລັບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ຈະຂຽນແບບນັ້ນກ່ຽວກັບຕົວເອງ. ນັກວິຊາການໄດ້ໃຫ້ເຫດຜົນວ່າລາວເວົ້າມັນອອກມາຈາກຄວາມຖ່ອມຕົວ, ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຕົວຕົນສ່ວນຕົວຂອງລາວເປັນຈຸດໃຈກາງ. ຄົນອື່ນໄດ້ກ່າວວ່າມັນແມ່ນເພື່ອອະທິບາຍເຖິງມິດຕະພາບ ແລະຄວາມຜູກພັນທີ່ໄກ້ຊິດທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເຂັ້ມແຂງກວ່າຄົນອື່ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄົນອື່ນຄິດວ່າມັນແມ່ນເພື່ອສະແດງຄວາມໂດດເດັ່ນຂອງຄວາມຮັກ ແລະພຣະເຢຊູເປັນສູນລວມຂອງ "ສິ່ງໃຫຍ່ກວ່າແມ່ນຄວາມຮັກ" (1 ໂກຣິນໂທ 13:13). ແຕ່ບາງທີມັນອາດຈະເປັນຕົວຊີ້ບອກສ່ວນຕົວ, ເຕືອນຕົນເອງວ່າພຣະເຢຊູຊົງຮັກລາວ. ນັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດຄຳຖາມວ່າ: ມັນຈະປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາແນວໃດບໍ່ ຖ້າຫາກທຸກໆຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາມີຄວາມສົງສັຍ, ຄວາມຜິດຫວັງ, ຫຼືຄວາມລົ້ມເຫຼວໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງຕົວເອງເອງໃນຖານະຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຮັກບໍ່? ນັ້ນຈະປ່ຽນແປງທັສນະຄະຕິຂອງພວກເຮົາຢ່າງວ່ອງໄວເມື່ອຄວາມກຽດຊັງຕົນເອງ, ຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະຄວາມອຸກອັ່ງມາ. ເຈົ້າຄືຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກ. ພຣະອົງຮັກເຈົ້າ, ແລະສິ່ງນັ້ນໄດ້ຖືກຕົກລົງມາດົນແລ້ວ. ການກະທຳດ້ວຍຄວາມຮັກປ່ຽນແປງພວກເຮົາ. ເອເຊກຽນໄດ້ທຳນາຍໄວ້ວ່າ: "ເຮົາຈະໃຫ້ຈິດໃຈດຽວແກ່ພວກເຂົາ ເຮົາຈະບັນຈຸຈິດວິນຍານໃໝ່ໄວ້ໃນເຈົ້າ; ເຮົາຈະນຳໃຈທົນອອກໄປເສັ້ນຈາກເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາ ແລະຈະໃຫ້ໃຈເນື້ອໜັງແກ່ພວກເຂົາ" (ເອເຊກຽນ 11:19). ພຣະເຈົ້າກຳລັງສ້າງຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນຮູບຊົງຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາສາມາດຮ່ວມມືກັບຂະບວນການຂອງພຣະອົງ, ຫຼືພວກເຮົາສາມາດກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ. ຫຼາຍຄັ້ງ, ມັນສັບສົນແລະເຈັບປວດຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ. ມັນສັບສົນ, ແຕ່ຈຳເປັນ. ການມີໃຈທົນມັກຈະງ່າຍກວ່າ. ມັນແຂງກະດ້າງ. ມັນບໍ່ປ່ຽນແປງ. ມັນສອດຄ່ອງ. ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງຕາຍແລ້ວ. ພວກເຮົາເອົາສອງບັນຍັດນີ້ມາຮ່ວມກັນ-ຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຮັກ-ແລະພວກເຮົາໄດ້ຮັບເສົາຫຼັກຂອງຄຣິສຕຽນ: ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມຫຼັກການຂອງຄວາມຮັກທີ່ເສັ້ນສະເລ່ຍ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຍອມຮັບພຣະເຢຊູໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ, ແລະພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຕິດຕາມພຣະອົງໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຮັກ.

ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນແນວໃດລະຫວ່າງຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ການເຊື່ອຟັງ?

2. 1 ໂຢຮັນ 4:1-3

1. ພວກທີ່ຮັກເອີຍ, ຢ່າເຊື່ອວິນຍານທຸກໆດວງ ແຕ່ຈົ່ງພິສູດວິນຍານທັງຫຼາຍນັ້ນວ່າມາຈາກພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່ ເພາະວ່າມີຜູ້ທຳນວາຍປອມຫຼາຍຄົນໄດ້ອອກໄປໃນໂລກ. 2. ດ້ວຍຂໍ້ນີ້ແຫຼະ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍຈະຮູ້ຈັກພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືວິນຍານທັງປວງທີ່ຍອມຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເດັດລົງມາຮັບຊາດເປັນມະນຸດ ວິນຍານນັ້ນກໍມາຈາກພຣະເຈົ້າ. 3. ແລະວິນຍານທັງປວງທີ່ຍອມຮັບຮູ້ພຣະເຢຊູ ວິນຍານນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ວິນຍານນັ້ນແຫຼະ, ເປັນວິນຍານຂອງຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນວ່າຈະມາແລະບັດນີ້ກໍຢູ່ໃນໂລກແລ້ວ.

ດັ່ງທີ່ໂຢຮັນຂຽນເຖິງຄຣິສຕະຈັກໃນຍຸກຕົ້ນໆ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຮັບຮູ້ວ່າມັນເປັນຈິງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບແນວໃດ. ຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຜ່ານເທສການເພນເຕຄໍສະເຕ ເມື່ອຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາກາຍເປັນຄົນເວົ້າຫຼາຍພາສາໄດ້ຢ່າງກະທັນຫັນ! ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ. ຊາຍຄົນນຶ່ງນອນຫຼັບ, ຕົກລົງມາຈາກປ່ອງຢ້ຽມ, ເສັ້ນຊີວິດ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຖືກປຸກໃຫ້ຟື້ນຄືນຈາກຄວາມຕາຍໂດຍຊາຍທີ່

ກຳລັງເທສນາ. ທູດສວັນກຳລັງປົດລັອກປະຕູຄຸກ. ຜູ້ປົກຄອງນອກຮີດກຳລັງປລາດໃຈກັບສິ່ງມະຫັສຈັນ. ຄຣິສຕະຈັກໃນຍຸກຕົ້ນໆຍັງໄດ້ພົບກັບອົງປະກອບທີ່ມີດົວບາງຢ່າງ. ຜີປີສາດ ແລະ ສົງຄາມທາງວິນຍານແມ່ນສ່ວນນຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງພູມສັນຖານຄຣິສຕະຈັກໃນຍຸກຕົ້ນໆ. ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ຄຳອ້ອນວອນຂອງໂຢຮັນມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ ແລະຮີບດ່ວນຫຼາຍຂຶ້ນ: "ຢ່າເຊື່ອວິນຍານທຸກດວງ" (1 ຢຮ 4:1). ມັນງ່າຍທີ່ຈະລືມວ່າຄຣິສຕະຈັກໃນຍຸກຕົ້ນໆບໍ່ມີພຣະຄັມພິພາກພຣະສັນຍາໃໝ່ເທື່ອ. ແຕ່ພວກເຂົາກຳລັງດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນພຣະສັນຍາໃໝ່! ແຕ່ຂໍໃຫ້ສັດຊື່. ວິນຍານດຽວກັນນັ້ນທີ່ຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະແຊກຊຶມເຂົ້າມາຫຼັກຄວາມເຊື່ອຂອງໂບດພຣະສັນຍາໃໝ່ຍັງຄົງໃຊ້ກິນອຸປາຍເກົ່າຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາມັກແບ່ງແຍກຄວາມສັມພັນ, ເຜີຍແຜ່ຄຳຕົວະ, ລໍ້ລວງລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ເຜີຍແຜ່ນິທານ ແລະ ຄຳສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງໄປໃຫ້ໂກກວ່າ ຢູທູບ (YouTube®) ເພື່ອເຂົ້າໃຈເຖິງພລັງຂອງການປອມແປງທີ່ເລິກເຊິ່ງທາງວິນຍານ. ນຶ່ງໃນຄຳສັບທີ່ໄປທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນໃນການສົນທະນາໃນຍຸກສຸດທ້າຍແມ່ນຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ, ແຕ່ໂຢຮັນໄດ້ບອກພວກເຮົາກ່ຽວກັບຄວາມລັບ: ວິນຍານຂອງຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກນີ້ຫຼາຍຮ້ອຍປີກ່ອນ. ມັນຕັ້ງຮ້ານຄ້າຢູ່ໃນເຮືອນ, ໃນໂບດ, ຊຸມຊົນ, ແລະ ຕລາດຂອງພວກເຮົາ. ໂຢຮັນກ່າວວ່າ, "ເຖິງແມ່ນວ່າດຽວນີ້ມັນກໍຢູ່ໃນໂລກແລ້ວ" (ຂໍ້ 3). ບາງຄົນໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ມີຊີວິດ ແລະບໍ່ແມ່ນນິລັນດອນ. ພວກເຂົາຍັງຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ. ບາງຄົນໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະອົງເປັນພຽງມະນຸດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນແຕ່ຢ່າງແທ້ຈິງແລ້ວໄດ້ແມ່ນທູດສວັນ. ບາງຄົນຍັງເຊື່ອແນວນັ້ນຢູ່. ບາງຄົນເຊື່ອວ່າຄວາມລອດມາຈາກບາງຄົນຄວາມຮູ້ລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈຳນວນນຶ່ງ. ບາງຄົນກໍຍັງເຊື່ອແນວນັ້ນຢູ່. ບາງຄົນເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູມີສອງບຸກຄົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ຄົນນຶ່ງເປັນມະນຸດ ແລະອີກຄົນນຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າ. ບາງຄົນຍັງເຊື່ອແນວນັ້ນຢູ່. ພວກທີ່ເຊື່ອຕ້ອງລະວັງຄົນທີ່ຖືກຄວບຄຸມໂດຍວິນຍານຂອງຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ. ແຕ່ບາງທີຍຸດທະສາດຂອງຜູ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດແມ່ນເພື່ອນຳພາພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ການປະນີປະນອມຢ່າງລະອຽດ-ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະມີຊີວິດທີ່ບໍ່ສັດຊື່, ບໍ່ສອດຄ່ອງ, ແລະຜ່າຍແພ້ທີ່ຂາດຊັຍຊນະໃນພຣະຄຣິດ. ການທົດສອບ "ວິນຍານເພື່ອເບິ່ງວ່າພວກມັນມາຈາກພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່" ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃນຖານະຜູ້ທີ່ເຊື່ອ (1 ໂຢຮັນ 4:1). ຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຂຶ້ນກັບມັນ. ຂ້ອຍຕ້ອງລະມັດລະວັງໃນຄວາມເຊື່ອຂອງຂ້ອຍ, ເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ອຍ, ແລະຮັບຮູ້ວ່າມີຜູ້ຫຼອກລວງທາງວິນຍານທີ່ກຳລັງໂຄສນາພາລະກິດຂອງຕົນເອງສຳລັບຊີວິດຂອງຂ້ອຍ ແລະ ຢາກໃຫ້ຂ້ອຍຮັບເອົາມັນ.

ການທົດສອບອັນໃດທີ່ພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ເພື່ອແຍກແຍະລະຫວ່າງຄວາມຈິງແລະວິນຍານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນໂລກຂອງພວກເຮົາ?

3. 1 ໂຢຮັນ 4:4-6

4. ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍເອີຍ, ສ່ວນເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍເປັນຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຊນະເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນແລ້ວ ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ນັ້ນທີ່ຢູ່ໃນໂລກ. 5. ສ່ວນເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນກໍເປັນຝ່າຍໂລກ ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເວົ້າຕາມໂລກ ແລະໂລກກໍເຊື່ອຟັງເຂົາ. 6. ສ່ວນເຮົາທັງຫຼາຍເປັນຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າກໍເຊື່ອຟັງພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ເຊື່ອຟັງພວກເຮົາ ດັ່ງນີ້ແຫຼະ, ເຮົາທັງຫຼາຍຈຶ່ງຮູ້ວິນຍານຂອງຄວາມຈິງແລະວິນຍານຂອງຄວາມຜິດ.

ໂຢຮັນໄດ້ສລຸບສ່ວນນີ້ໃນຈົດໝາຍຂອງລາວດ້ວຍຄວາມຈິງທີ່ໜ້າຊື່ນຊົມ ແລະບັນຫາທີ່ໜ້າລຳຄານ: ຄວາມຈິງທີ່ໜ້າຊື່ນຊົມ. ພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າອົງນຶ່ງໃນພວກເຮົາຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນໂລກ. ເນື່ອງຈາກພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າພວກເຮົາມີຄວາມໄດ້ປຽບໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານກັບຍຸດທະສາດ ແລະລະບົບຂອງສັດຕູ. ພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ກັບພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຢູ່ໃນພວກເຮົາອີກດ້ວຍ. ເມື່ອເຈົ້າປ່ອຍໃຫ້ສິ່ງນັ້ນຈົມແລະໝັກໄວ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ມັນຈະປ່ຽນແປງວິທີທີ່ເຈົ້າຢ່າງ. ພຣະຄຣິດໃນພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະດິດຂຶ້ນໃນຫ້ອງທົດລອງຂອງການກະທຳທີ່ດີຂອງພວກເຮົາເອງ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮຽກຮ້ອງພຣະຄຸນໄດ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮຽກຮ້ອງຝົນໂດຍການຮ້ອງອອກຄຳສັ່ງຕໍ່ກ້ອນເມກ. ມັນຕົກລົງມາສູ່ພວກເຮົາຈາກການລິເລີ່ມຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຍ້າຍຈາກການຕັດສິນລົງໂທດໄປສູ່ການຄືນດີກັນ. ພວກເຮົາເຄີຍເປັນສັດຕູ

ຂອງພຣະເຈົ້າແລະບັດນີ້ເຮົາເປັນເພື່ອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາເຄີຍເປັນເປົ້າໝາຍຂອງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ, ແລະບັດນີ້ເຮົາເປັນລາງວັນຂອງພຣະອົງ. ມັນຊ່າງເປັນການປ່ຽນແປງທີ່ໜ້າອັດສະຈັດແທ້ໆ! **ບັນຫາທີ່ໜ້າລຳຄານ.** ວິນຍານຂອງຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດຢູ່ໃນໂລກ. ພວກເຮົາຈະພົບກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ເລື້ອຍໆ. ສິ່ງດຽວທີ່ວິນຍານນີ້ຮູ້ແມ່ນຄວາມວຸ້ນວາຍ, ຄວາມພິນາດ, ແລະຄວາມຕາຍ. ຄູ່ແຂ່ງບູຮານສອງຢ່າງນີ້, "ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະວິນຍານແຫ່ງການຫຼອກລວງ" (ຂໍ້ 6). ສືບຕໍ່ສົງຄາມຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຮູ້ສຶກຊື່ນຊົມທີ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາມີເພື່ອນຮ່ວມເດີນທາງ ແລະ ຜູ້ນຳທາງທີ່ສັນຍາວ່າຈະບໍ່ປະຖິ້ມພວກເຮົາ.

ເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຈິງທີ່ວ່າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນໂລກແນວໃດ?

ເມື່ອພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນພວກເຮົາ, ພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດເພື່ອຜູ້ຊົມຂອງອົງດຽວ. ການຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າພຽງຢ່າງດຽວເຮັດໃຫ້ການຍອມຮັບຂອງຫຼາຍພັນຄົນຫຼຸດຕໍ່າລົງ. ການຍອມຮັບນີ້ແມ່ນແຂງແກ່ນແລະເປັນນິລັນດອນ. ການເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນພໍໃຈແມ່ນຊົ່ວຄາວ, ບໍ່ແນ່ນອນ, ເຮັດໃຫ້ຫຍ້າມ, ບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈ, ແລະສ່ວນຫຼາຍຈະບໍ່ກ້າ. ເສັ້ນທາງຂອງພຣະຄຣິດຄືການຮັກ, ຮັບໃຊ້, ແລະອວຍພອນຜູ້ຄົນ. ພຣະເຊຊູຄຣິດເປັນຜູ້ດຽວທີ່ສາມາດໄຖ່ພວກເຮົາໄດ້, ແລະຜ່ານຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາໃນພຣະອົງ, ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບການປາກົດຕົວຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນຕົວເຮົາເອງໃນຖານະພຣະເຈົ້າທີ່ແທ້ຈິງພຽງອົງດຽວ. ພວກເຮົາທຸກຄົນມີເພື່ອນຮ່ວມເດີນທາງ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ຫ່າງຫ້າຮ້ອຍໄມລ໌. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ແມ່ນແຕ່ຍີ້ແຂນເຖິງ. ພຣະອົງຢູ່ໃນຕົວພວກເຮົາ, ເຊິ່ງພວກເຮົາໄປ. ແລະພຣະອົງກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ນັ້ນທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້.

ພວກເຮົາເຫັນຈິດໃຈແຫ່ງການຫຼອກລວງຢູ່ໃສໃນວັນນະທັມຂອງພວກເຮົາໃນປະຈຸບັນ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເມື່ອຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງພວກເຮົາສັ່ນຄອນ, ພວກເຮົາກຳລັງຖືກທົດສອບ. ພວກເຮົາຈະທຳທ່າວ່າທຸກຢ່າງພ້ອມແລ້ວບໍ່? ພວກເຮົາຈະຊອກຫາທາງອອກທີ່ງ່າຍບໍ່? ພວກເຮົາຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ຄວາມສົງສັຍແລະຄວາມຍ້ານກົວບໍ່? ຫຼືພວກເຮົາຈະໄວ້ວາງໃຈໃນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປອດພັຍ?

ອ່ານ. ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ໃຫ້ກຳລັງໃຈພວກເຮົາເມື່ອຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງພວກເຮົາລົ້ມເຫຼວ. ໃຊ້ເວລາສອງສາມນາທີເພື່ອເບິ່ງແລະໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບອົບພະຍົບ 15:2; ເພງສັຣເສີນ 28:7-8; ແລະ 2 ໂກຣິນໂທ 12:9-10.

ຕອບ. ຂຽນຈົດໝາຍເຖິງຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າທີ່ກຳລັງປະສົບກັບຄວາມຕຶງຄຽດ, ຄວາມອິດເມື່ອຍ, ຫຼືຄວາມງົງງັນ. ໃຫ້ຄົນນັ້ນຮູ້ວ່າເຈົ້າຢູ່ໃນມຸມຂອງລາວ.

ອິດອາຫານ. ເມື່ອເຈົ້າອິດອາຫານ, ພຣະເຈົ້າຈະເສີມສ້າງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າແລະໃຫ້ຄວາມຊັດເຈນແກ່ເຈົ້າ. ຖ້າເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້, ວາງແຜນທີ່ຈະອິດຈາກອາຫານ, ຄວາມບັນເທີງ, ສື່ສັງຄົມ, ຫຼືສິ່ງອື່ນໆທີ່ເຈົ້າມັກເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດກຳຈັດສິ່ງລົບກວນແລະເຊື່ອມຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

ອຸປຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA